

ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿ ಕೀರಿದಂತಾಗಿ, ಇಡೀ ಆಡಿಟೋರಿಯಂ ಡೆಸ್ಕ್ ಬಡಿದು, ಕುಣಿದು ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ ಕೇಕೇಹಾಕಿ ನಗತೊಡಗಿತು.

ಪಾರು ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತಲೇ ಮುಖ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಫೇರ್ಟೆಲ್ ಪಾರ್ಟಿಯಿಂದಿದ್ದು ಓಡಿಹೋಗಿದ್ದಳು. ವಿಷಯ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ತಿರುವುಗಳಿಂದ ಆಘಾತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದ ನಾನು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಹಾಗೇ ನಿಂತಿದ್ದೆ.

ಆಗಲೂ ಮತ್ತು ಈಗಲೂ!...

‘ಊಟಕ್ಕೆ ಬಾರೋ. ಏನೋ ಗಹನವಾಗಿ ಯೋಚಿಸ್ತೀರೋ ಹಾಗಿದೆ. ಇರ್ಲಿ ಬಿಡು. ಬಾ, ನಿಂಗಿಷ್ಟಾಂತಾ ಕಾಯಿರಸ, ತಂಬುಳಿ ಮಾಡ್ಬೆ ಬಾ.’

ಡೈನಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ತಟ್ಟೆಯಿಟ್ಟು ಸಜ್ಜುಮಾಡುತ್ತಾ ಕರೆದಳು. ‘ಅಂಬತ್ತೆಯಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಡ್ಡೆ ಮಾಡೋಕೆ ಬರೋಲ್ಲ ಕಣೋ. ಹಾಗಂತಾ ಹೋಪ್ಲೆಸ್ ಅಲ್ಲ ಆಯ್ತು?’

ಪ್ರಶ್ನೆ, ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಎಲ್ಲಾ ಅವಳೇ ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಂಡು ಮನಸ್ಸಿನ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಪಳಕ್ಕನೆ ಏನೋ ಹೊಳೆದಂತಾಗಿ, ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ನಿಮಿತ್ತ ಅಷ್ಟೇ, ಆಡುವ ಮಾತೆಲ್ಲಾ ಆಡಿ ಎಲ್ಲೋ ಹಗುರವಾಗಿದ್ದಾಳೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಯಾಕೆ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳೂ ನನಗೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬ ಕಸಿವಿಸಿಯಲ್ಲೇ ಊಟ ಮುಗಿಸಿದೆ.

ಹೊರಡುವ ಸಮಯ ಹತ್ತಿರವಾದಷ್ಟೂ ಚಡಪಡಿಕೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಅನ್ನಿಸಿತು.

‘ಆಗಾಗ ಬರ್ತಾಯಿರು ಆಯ್ತು? ಹೆಂಡ್ತಿ ಮಗನ್ನೂ ಕರ್ಕೊಂಡ್ ಬಾ.’

ಬಾಗಿಲವರೆಗೂ ಬಂದವಳು, ‘ಕೇಶವಾ, ಒಂಚೂರೂ ನೀ ಬದಲಾಗಿಲ್ಲಲ್ಲೋ. ಈಗಲೂ ಅಷ್ಟೇ ಅಂತರ್ಮುಖಿಯಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದೀಯಾಂದ್ರೆ ನಂಬೋಕ್ಕೇ ಆಗೋಲ್ಲಲ್ಲೋ!’ ಉದ್ಗರಿಸಿ, ಮೆಲ್ಲಗೆ ತಬ್ಬಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಳು.

ಗಂಟಿಯಾಗಲೇ ನಾಲ್ಕಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿತ್ತು. ಹೊರಗಡಿಯಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮೆಟ್ಟಿ ಸದ್ದಿನ ಧಾವಂತದ ಜಗತ್ತೊಂದು ನನ್ನೆದುರು ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತು. ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲೇ ಅಥವಾ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಲೇ? ಮತ್ತದೇ ಗೊಂದಲ. ಓಲಾಗೆ ಬುಕ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿದೆ. ಏಳನೇ ಮಜಲಿನ ಬಾಲ್ಕನಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಪಾರು ಕೈ ಬೀಸುತ್ತಿರಬಹುದೇ?

ಒಂದಷ್ಟು ಹೂವಿನ ಕುಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಯಾವುದೋ ಹೂವುಗಳು ಅರಳಿ ಗಾಳಿಗೆ ತೊನೆದಾಡುತ್ತಿರುವ ಸುಂದರ ಬಾಲ್ಕನಿಯನ್ನೇ ತನ್ಮಯನಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಹಾಗೇ ಒಂದರ ಗಳಿಗೆ ನಿಂತೆ.

‘ಎಂಟರ್ ಡ್ರಾಪ್ ಲೋಕೇಷನ್,’ ಎಂದು ಪಿಳಕಿಸಿ ನಾನು ಮುಂದೆ ಟೈಪಿಸುವುದನ್ನೇ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಓಲಾ ಆಪ್ ಮೊಬೈಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನನಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿತ್ತು.

★★★

ಹೌದು ಪಾರೂ, ನೀನು ನನ್ನೊಳಗೇ ಇದ್ದೆ! ಅಂದಿಗೂ, ಎಂದಿಗೂ!

ಜಯಶ್ರೀ ಕಾಸರವಳ್ಳಿ

ಸೂಕ್ಷ್ಮಸಂವೇದನೆಯ ಕನ್ನಡ ಬರಹಗಾರ್ತಿ ಜಯಶ್ರೀ ಅವರ ಕಥಾಸಂಗ್ರಹಗಳು: ‘ತಂತಿ ಬೇಲಿಯ ಒಂಟಿ ಕಾಗೆ’, ‘ದಿನಚರಿಯ ಕಡೇ ಪುಟದಿಂದ...’ ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಅಮೆರಿಕದ ಬರಹಗಾರ ಗೇಬ್ರಿಯಲ್ ಗಾರ್ಸಿಯಾ ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ನ ಕತೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳ ಕತೆಗಳ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಸ್ತುತ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ.